

ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Луцьк

03 лютого 2025 року

Луцький міськрайонний суд Волинської області в колегіальному складі:

головуючого судді -

суддів -

за участю секретарів -

прокурора -

захисника -

Калькової О.А.,

Данелюк О.М., Сівчука А.Є.,

Єдинак А.М., Ющак Ю.В.,

Стасюка А.П.,

Людви О.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні суду в місті Луцьку в порядку спеціального судового провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) обвинувальний акт у кримінальному провадженні №62024140130000103, що надійшов з Волинської обласної прокуратури, відносно **Челбараха Леоніда Георгійовича**, 28.06.1997 року народження, уродженця с. Малоянисоль, Володарського району, Донецької області, зареєстрованого за адресою: с. Малоянисоль, вул. Грецька, 36, Донецької області, громадянина України, з вищою освітою, раніше не судимого,

- у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

Обвинувачений Челбарах Л.Г., зазначене кримінальне правопорушення вчинив за таких обставин.

Наказом начальника Державної установи «Маріупольський слідчий ізолятор» № 9/ОС-21 від 29.01.2021 Челбарах Л.Г. призначено на посаду молодшого інспектора 2 категорії відділу режиму і охорони Державної установи «Маріупольський слідчий ізолятор».

В листопаді 2021 року останнього переведено на посаду оперуповноваженого оперативного відділу Державної установи «Маріупольський слідчий ізолятор».

Згідно Положення про державну установу «Маріупольський слідчий ізолятор», затвердженого наказом Міністерства юстиції України № 892/5 від 01.03.2020, Маріупольський слідчий ізолятор є державною установою, яка входить до складу Державної кримінально-виконавчої служби, відповідно до діючого законодавства здійснює правозастосовні та правоохоронні функції.

Відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» правоохоронні органи - органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

За таких обставин, Челбарах Л.Г., обіймаючи посаду оперуповноваженого оперативного відділу Державної установи «Маріупольський слідчий ізолятор», згідно ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» є

працівником правоохоронного органу.

Частиною 6 статті 14 Закону України "Про державну кримінально-виконавчу службу України" встановлено, що лейтенант внутрішньої служби відноситься до середнього начальницького складу кримінально-виконавчої служби.

Згідно ч. 4 ст. 14 Закону України "Про державну кримінально-виконавчу службу України" громадяни України, які вперше зараховуються на посади рядового і начальницького складу кримінально-виконавчої служби та у відповідних випадках пройшли встановлений строк випробування, складають присягу наступного змісту:

"Я (прізвище, ім'я, по батькові), вступаючи на службу до Державної кримінально-виконавчої служби України, клянуся завжди залишатися відданим Українському народові, неухильно додержуватися Конституції та законів України, бути чесним, гуманним, сумлінним і дисциплінованим, зберігати державну та іншу охоронювану законом таємницю. Присягаю з високою відповідальністю виконувати свій службовий обов'язок, вимоги статутів і наказів, постійно вдосконалювати професійну майстерність та підвищувати рівень культури, не допускати порушень прав і свобод людини та громадянина, всіляко сприяти зміцненню правопорядку. Якщо я порушу цю присягу, то готовий нести відповідальність, установлену законом".

Відповідно до положень ст. ст. 17, 19, 65, 68 Конституції України, захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу; органи державної влади, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України; кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Водночас, оперуповноважений оперативного відділу Державної установи «Маріупольський слідчий ізолятор» Челбарах Л.Г., в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. ст. 1, 2, 17, 65 Конституції України, зрадив присязі Українському народові, вчинивши злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин.

Так, «президент» російської федерації 24.02.2022 оголосив про рішення розпочати так звану "спеціальну воєнну операцію" в Україні.

Після цього збройними силами російської федерації, які діяли за наказом військово-політичного керівництва рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах і складах Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної республіки Крим, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалась та який триває по даний час.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Наведені вище факти розв'язання та ведення рф агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, захоплення державних установ, організацій та військових частин, із 24.02.2022 широко висвітлювались більшістю засобів масової інформації, в тому числі іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі Челбаруху Л.Г.

Всупереч указаним правовим нормам, в період з 01.04.2022 по 10.04.2022, тобто після повної окупації міста Маріуполь Донецької області військовослужбовцями збройних сил російської федерації, оперуповноважений оперативного відділу Державної установи «Маріупольський слідчий ізолятор» Челбарух Л.Г., діючи умисно на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, державній, економічній та інформаційній безпеці, достовірно усвідомлюючи, що військовослужбовці збройних сил російської федерації шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, з метою окупації України, маючи проросійську позицію, добровільно вчинив в умовах воєнного стану перехід на бік ворога в період збройного конфлікту і надав представникам окупаційних військ збройних сил російської федерації та їх представникам допомогу в проведенні підривної діяльності проти України.

Зокрема, на виконання свого злочинного умислу, спрямованого на перехід на бік ворога, з метою завдання шкоди обороноздатності та державній безпеці України, будучи громадянином України, Челбарух Л.Г., в період з 01.04.2022 по 10.04.2022, точніший час органом досудового розслідування не встановлено, перебуваючи на території Державної установи «Маріупольський слідчий ізолятор» за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Кам'янська, 52, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, що виразилось у добровільному поступленні на службу до незаконного органу держави-агресора – Государственное бюджетное учреждение «Маріупольський следственный изолятор Государственной службы исполнения наказаний Министерства юстиции Донецкой Народной Республики».

Крім того, на виконання свого злочинного умислу, спрямованого на надання допомоги окупаційним військам збройних сил російської федерації та її представникам на території м. Маріуполь Донецької області допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, з метою завдання шкоди обороноздатності та державній безпеці України, просуваючи ідеї проросійської спрямованості, з метою дискредитації дій української влади, а також для подальшого встановлення у м. Маріуполь Донецької області окупаційної влади, з першої декади квітня 2022 року Челбарух Л.Г. систематично відвідував та ніс службу у незаконно створеному органі держави-агресора – ГБУ «Маріупольський следственный изолятор ГСИН

МЮ ДНР», при цьому носив формений одяг із розпізнавальними знаками та символікою російської федерації, тим самим, використовуючи своє попереднє становище представника правоохоронного органу та відповідно підтримуючи в такий спосіб факт окупації, як безповоротне встановлення окупаційної влади, створював у місцевого мирного населення хибне уявлення легітимності такої псевдо влади.

Таким чином, обвинувачена Челбарах Леонід Георгійович своїми діями, які виразилися в державній зраді, тобто в умисному вчиненні в умовах воєнного стану громадянином України діяння на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України у формі переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі або її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 111 КК України.

Загальні засади кримінального провадження за відсутності обвинуваченого (*in absentia*).

Згідно з вимогами, передбаченими ч. 2 ст. 7 КПК України, зміст та форма кримінального провадження за відсутності підозрюваного або обвинуваченого (*in absentia*) повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, зазначеним у частині першій цієї статті, з урахуванням особливостей, встановлених законом.

Як установлено ч. 3 ст. 323 КПК України, судовий розгляд у кримінальному провадженні щодо злочинів, зазначених у частині другій статті 297-1 цього Кодексу, може здійснюватися за відсутності обвинуваченого (*in absentia*), крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності (спеціальне судове провадження) та/або оголошений в міжнародний розшук.

Відповідно до положень ч. 5 ст. 374 КПК України у разі ухвалення вироку за наслідками кримінального провадження, у якому здійснювалося спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження (*in absentia*), суд окремо обґрунтовує, чи були здійснені стороною обвинувачення всі можливі передбачені законом заходи щодо дотримання прав підозрюваного чи обвинуваченого на захист та доступ до правосуддя з урахуванням встановлених законом особливостей такого провадження.

З огляду на положення КПК України та Резолюції (75) 11 Комітету Міністрів Ради Європи, суд зазначає про таке.

Відповідно до п. 8 ч. 2 ст. 52 КПК України обов'язкова участь захисника забезпечується у кримінальному провадженні щодо осіб, стосовно яких здійснюється спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження, - з моменту прийняття відповідного процесуального рішення.

Захисник у судовому засіданні зазначив, що не мав можливості зв'язатися з обвинуваченим і з'ясувати в нього правову позицію щодо пред'явленого обвинувачення, оскільки будь-яких засобів зв'язку з ним немає, останнє відоме місце проживання обвинуваченого наразі є тимчасово окупованою територією України.

Судовий розгляд у межах даного кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинуваченого Челбараха Л.Г. (*in absentia*), який показань суду не надавав, будь-яких клопотань від останнього на адресу суду також не надходило.

Відповідно до ухвали Луцького міськрайонного суду Волинської області від 06.06.2024 постановлено здійснювати спеціальне судове провадження за обвинувальним актом відносно Челбараха Л.Г., який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Повістки про виклик обвинуваченого Челбараха Л.Г. у судові засідання, а також інформація про процесуальні документи надсилались та публікувались відповідно до вимог ст. 323 КПК України.

Судом вживалися заходи для виклику обвинуваченого Челбараха Л.Г. для забезпечення доступу до правосуддя, у зв'язку із чим останній викликався в судові засідання в порядку ст. 323 КПК України. Повістки про виклик опубліковувалися у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме у газеті «Урядовий кур'єр», на офіційному веб-сайті Луцького міськрайонного суду Волинської області, а також на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Таким чином, суд вважає, що наявні у справі документи свідчать про відмову Челбараха Л.Г., який в свою чергу повинні був знати про розпочате кримінальне провадження, від здійснення свого права предстати перед українським судом за діяння вчинені на території суверенної України, юрисдикцію якої обвинувачений над собою не визнає, та захищати себе безпосередньо в такому суді, а так само свідчать про його наміри на ухилення від кримінальної відповідальності.

У той же час, ухилення обвинуваченого Челбараха Л.Г. від правосуддя, суд оцінює як реалізацію останнім його невід'ємного права на свободу від самозвинувачення чи самовикриття (п/п. «g» п. 3 ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст. 63 Конституції України), як одну з ключових гарантій презумпції невинуватості.

Водночас, дане кримінальне провадження здійснювалось за обов'язковою участю захисника, який був забезпечений державою з Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Волинській області.

Захисник обвинуваченого Челбараха Л.Г. – адвокат Людв О.В. у судовому засіданні зазначив, що, докази сторони обвинувачення ґрунтуються виключно на припущеннях, у зв'язку з чим, виходячи з принципів презумпції невинуватості, просив виправдати обвинуваченого у зв'язку з відсутністю в його діях складу кримінального правопорушення.

Враховуючи наведене, суд вважає, що стороною обвинувачення та судом вживалися достатні заходи щодо дотримання прав обвинуваченого Челбараха Л.Г. на захист та доступ до правосуддя, з урахуванням здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження.

Винуватість обвинуваченого Челбараха Л.Г. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, тобто у вчиненні умисних дій, які виразилися в умисному вчиненні в умовах воєнного стану громадянином України діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України у формі переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі або її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, повністю підтверджується зібраними в ході досудового розслідування та дослідженими під час судового розгляду доказами в кримінальному провадженні.

Допитаний в судовому засіданні в режимі відеоконференції свідок Савченко Б.М. суду показав, що на посаді начальника старшого інспектора штурмового взводу м. Маріуполь «Циклон» воєнізованого формування Південно-східного міжрегіонального управління Департаменту з питань виконання кримінальних покарань, він перебував з 01.06.2020 року та ніс службу в Державній установі «Маріупольський слідчий ізолятор». Обвинуваченого Челбараха Л.Г. знає, так як разом з ним проходив службу у ДУ «Маріупольський СІЗО» в м. Маріуполі. На запитання учасників судового провадження відповів, що в квітні місяці 2022 року відбулося вторгнення російських військ, він виїхав з ДУ «Маріупольський СІЗО», а обвинувачений Челбарах Л.Г. добровільно, без будь-якого примусу, пішов на співпрацю з окупаційною владою. Також відповів, що у обвинуваченого Челбараха Л.Г. була реальна можливість виїхати із міста Маріуполь на підконтрольну територію України, оскільки їм було кожному надано право вибрати чи переїхати на підконтрольну Україні території чи продовжити несення служби в «Маріупольском следственном изоляторе государственной службы исполнения наказаний министерства юстиции днр». Показав, що йому відомо, що на теперішній час Челбарах Л.Г. займає посаду у так званій «государственной служби

исполнения наказаний министерства юстиции днр». Також, підтвердив, факт того, що йому показували відео, на якому він чітко впізнавав Челбараха Л.Г., з яким він проходив службу в ДУ Маріупольський слідчий ізолятор» з 2020 року.

Допитаний в судовому засіданні свідок Поліщук В.В. суду показав, що, обвинуваченого Челбараха Л.Г. знає, так як разом з ним проходив службу у ДУ «Маріупольський СІЗО» в м. Маріуполі. На запитання учасників судового провадження відповів, що в квітні місяці 2022 року відбулося вторгнення російських військ, він за допомогою свого брата, виїхав з ДУ «Маріупольський СІЗО» у м. Бердянськ, а обвинувачений Челбарах Л.Г. добровільно, без будь-якого примусу, пішов на співпрацю з окупаційною владою. Також відповів, що у обвинуваченого Челбараха Л.Г. була реальна можливість виїхати із міста Маріуполь на підконтрольну територію України, оскільки їм було кожному надано право вибрати чи переїхати на підконтрольну Україні території чи продовжити несення служби в «Маріупольском следственном изоляторе государственной службы исполнения наказаний министерства юстиции днр». Показав, що йому відомо, що Челбарах Л.Г. займає посаду у так званій «государственной службы исполнения наказаний министерства юстиции днр» на теперішній час займає посаду у так званій «государственной службы исполнения наказаний министерства юстиции днр». Також, підтвердив, факт того, що йому показували відео, на якому він чітко впізнавав Челбараха Л.Г., з яким він проходив службу в ДУ Маріупольський слідчий ізолятор» з 2020 року.

Окрім показань свідків Поліщука В.В. та Савченка Б.М., кожного зокрема, винність Челбараха Л.Г. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, об'єктивно підтверджується також і іншими доказами дослідженими безпосередньо у кримінальному провадженні.

Протоколом слідчої дії - пред'явлення особи для впізнання за фотознімками, проведеної 11.01.2024 року, за участі свідка Роганова Ю.В., згідно якого останній упізнав серед осіб, пред'явлених на чотирьох фотознімках, відому йому особу обвинуваченого Челбараха Л.Г., з яким він проходив службу у ДУ «Маріупольський СІЗО» в м. Маріуполі.

Протоколом огляду від 11.01.2024 року, з фототаблицями, з якого вбачається, що огляд проводився за участю свідка Роганова Ю.В., оглядом встановлено лазерний (оптичний) диск Verbatim DVD-R на якому міститься 7 папок з наступними назвами: 1, 2, 24, Converter, Play, Converter (стиснута папка), Play (стиснута папка). Відкривши папку з назвою 1, відкривається вікно в якому розміщено 12 відеофайлів та 1 програмний файл. Відеофайли містять наступні назви, дату, час, тип та розмір, а саме: 20230503080001, файл H264, розмір 43 008 КБ; 20230504130721, файл H264, розмір 11 168 КБ; 20230504131710, файл H264, розмір 43 392 КБ; 20230504180001, файл H264, розмір 6 176 КБ; 20230504180951, файл H264, розмір 46 656 КБ; 20230506130011, файл H264, розмір 9 408 КБ; 20230507130013, файл H264, розмір 10 016 КБ; 20230509130015, файл H264, розмір 5 568 КБ; 20230510070015, файл H264, розмір 50 976 КБ; 20230510080012, файл H264, розмір 49 376 КБ; 20230510120014, файл H264, розмір 46 144 КБ; 20230510125548, файл H264, розмір 12 160 КБ; I2nasc.dll.mui, файл MUI, розмір 7 КБ. Під час огляду зазначених файлів встановлено, що вони містять відеозапис приміщення ДУ «Маріупольський СІЗО». Під час відкриття та перегляду файлів відеозапису на екрані зображено приміщення контрольно-пропускного пункту Державної установи «Маріупольський слідчий ізолятор», який розділено на три зони: зона №1: з однієї сторони вхідні металеві двері закритого типу, з іншої протилежної сторони металеві двері у вигляді решітки, через які здійснюється вхід до зони №2, зліва від вхідних дверей розташоване вікно закрите металевою решіткою; зона №2: з однієї сторони металеві двері у вигляді решітки, через які здійснюється вхід до зони №2, з іншої протилежної сторони детектор-металошукач у вигляді рамки, через яку здійснюється вхід до зони №3. Справа знаходиться металеві двері у вигляді решітки, через який здійснюється вихід до автомобільного проїзду. Зліва знаходяться металеві двері закритого типу; зона №3: з однієї сторони знаходиться детектор-металошукач у вигляді рамки, через яку здійснюється вхід до зони №3, з іншої протилежної

сторони знаходиться прохід до адміністративного приміщення (вхід видно при відкритті дверей). Справа знаходиться стіл-полиця для огляду речей. Зліва знаходяться металеві двері закритого типу. В лівому верхньому куті картинки відеозапису наявна дата та час у форматі: 2023 05 03 08:16:30. В лівому нижньому куті картинки відеозапису наявний напис «КП». Камера направлена із зони №3 через зону №2 на зону №1. Під час відкриття та перегляду файлу відеозапису 20230503080001 типу P264 розміром 43 008 КБ о 08:16:28 2023.05.03 із лівих дверей зони №2 через детектор-металошукач у зону №3 проходить особа жіночої статі у форменому камуфльованому одязі синього кольору із головним убором на голові, на ремені справа кобура із зброєю, зліва на грудній частині наявна «георгіївська стрічка» чорно-помаранчевого кольору, без наявних розпізнавальних знаків. В зоні №3 відкриває металеві двері зліва та заходить у приміщення, не закриваючи двері. О 08:20:33 2023.05.03 виходить із приміщення, закриває двері, та повертається із зони №3 у зону №2, де заходить у приміщення через двері зліва. Свідок: Роганов Юрій Володимирович, 09.12.1992 року народження вказав, що на даному відео особою чоловічої статі у цивільному одязі, а саме у футболці сірого кольору з написом «PUMA», джинси синього кольору, взуття світло-коричневого кольору, є інспектор відділу режиму і охорони Державної установи «Маріупольський слідчий ізолятор» Челбарах Леонід Георгійович, яку він знає за час проходження служби в цій установі з 2020 року. Свідок зазначив, що пам'ятає зовнішність вказаної особи та може її впізнати за зовнішніми ознаками, а саме: віком, зростом, статуєю, обличчям, взаємним розташуванням очей, носа, рота, зачіскою та кольором волосся, рухами тіла, тощо. Відкривши папку з назвою 24, відкривається вікно в якому розміщено 99 відеофайлів.

Протоколом слідчої дії - пред'явлення особи для впізнання за фотознімками, проведеної 12.01.2024, за участі раніше допитаного у провадженні учасника кримінального провадження Савченка Б.М., згідно якого останній упізнав серед осіб, пред'явлених на чотирьох фотознімках, відому їй особу обвинуваченого Челбараха Л.Г., з яким він проходив службу у ДУ «Маріупольський СІЗО» в м. Маріуполі.

Протоколом огляду від 12.01.2024 року, з фототаблицями, з якого вбачається, що огляд проводився за участю свідка Савченка Б.М., оглядом встановлено лазерний (оптичний) диск Verbatim DVD-R на якому міститься 7 папок з наступними назвами: 1, 2, 24, Converter, Play, Converter (стиснута папка), Play (стиснута папка). Відкривши папку з назвою 1, відкривається вікно в якому розміщено 12 відеофайлів та 1 програмний файл. Відеофайли містять наступні назви, дату, час, тип та розмір, а саме: 20230503080001, файл H264, розмір 43 008 КБ; 20230504130721, файл H264, розмір 11 168 КБ; 20230504131710, файл H264, розмір 43 392 КБ; 20230504180001, файл H264, розмір 6 176 КБ; 20230504180951, файл H264, розмір 46 656 КБ; 20230506130011, файл H264, розмір 9 408 КБ; 20230507130013, файл H264, розмір 10 016 КБ; 20230509130015, файл H264, розмір 5 568 КБ; 20230510070015, файл H264, розмір 50 976 КБ; 20230510080012, файл H264, розмір 49 376 КБ; 20230510120014, файл H264, розмір 46 144 КБ; 20230510125548, файл H264, розмір 12 160 КБ; l2насп.dll.mui, файл MUI, розмір 7 КБ. Під час огляду зазначених файлів встановлено, що вони містять відеозапис приміщення ДУ «Маріупольський СІЗО». Під час відкриття та перегляду файлів відеозапису на екрані зображено приміщення контрольно-пропускного пункту Державної установи «Маріупольський слідчий ізолятор», який розділено на три зони: зона №1: з однієї сторони вхідні металеві двері закритого типу, з іншої протилежної сторони металеві двері у вигляді решітки, через які здійснюється вхід до зони №2, зліва від вхідних дверей розташоване вікно закрито металевією решіткою; зона №2: з однієї сторони металеві двері у вигляді решітки, через які здійснюється вхід до зони №2, з іншої протилежної сторони детектор-металошукач у вигляді рамки, через яку здійснюється вхід до зони №3. Справа знаходиться металеві двері у вигляді решітки, через який здійснюється вихід до автомобільного проїзду. Зліва знаходяться металеві двері закритого типу; зона №3: з однієї сторони знаходиться детектор-металошукач у вигляді рамки, через яку здійснюється вхід до

зони №3, з іншої протилежної сторони знаходиться прохід до адміністративного приміщення (вхід видно при відкритті дверей). Справа знаходиться стіл-полиця для огляду речей. Зліва знаходяться металеві двері закритого типу. В лівому верхньому куті картини відеозапису наявна дата та час у форматі: 2023 05 03 08:16:30. В лівому нижньому куті картини відеозапису наявний напис «КП». Камера направлена із зони №3 через зону №2 на зону №1. Під час відкриття та перегляду файлу відеозапису 20230503080001 типу P264 розміром 43 008 КБ о 08:16:28 2023.05.03 із лівих дверей зони №2 через детектор-металошукач у зону №3 проходить особа жіночої статі у форменому камуфльованому одязі синього кольору із головним убором на голові, на ремені справа кобура із зброєю, зліва на грудній частині наявна «георгіївська стрічка» чорно-помаранчевого кольору, без наявних розпізнавальних знаків. В зоні №3 відкриває металеві двері зліва та заходить у приміщення, не закриваючи двері. О 08:20:33 2023.05.03 виходить із приміщення, закриває двері, та повертається із зони №3 у зону №2, де заходить у приміщення через двері зліва. Свідок: Савченко Богдан Миколайович, 30.08.1994 року народження вказав, що на даному відео особою чоловічої статі у цивільному одязі, а саме у футболці сірого кольору з написом «PUMA», джинси синього кольору, взуття світло-коричневого кольору, є інспектор відділу режиму і охорони Державної установи «Маріупольський слідчий ізолятор» Челбарах Леонід Георгійович, яку він знає за час проходження служби в цій установі з 2020 року. Свідок зазначив, що пам'ятає зовнішність вказаної особи та може її впізнати за зовнішніми ознаками, а саме: віком, зростом, статуєю, обличчям, взаємним розташуванням очей, носа, рота, зачіскою та кольором волосся, рухами тіла, тощо. Відкривши папку з назвою 24, відкривається вікно в якому розміщено 99 відеофайлів.

Протоколом слідчої дії - пред'явлення особи для впізнання за фотознімками, проведеної 12.01.2024, за участі раніше допитаного у провадженні учасника кримінального провадження Поліщука В.В., згідно якого останній упізнав серед осіб, пред'явлених на чотирьох фотознімках, відому їй особу обвинуваченого Челбараха Л.Г., з яким він проходив службу у ДУ «Маріупольський СІЗО» в м. Маріуполі.

Протоколом огляду від 12.01.2024 року, з фототаблицями, з якого вбачається, що огляд проводився за участю свідка Поліщука В.В., оглядом встановлено лазерний (оптичний) диск Verbatim DVD-R на якому міститься 7 папок з наступними назвами: 1, 2, 24, Converter, Play, Converter (стиснута папка), Play (стиснута папка). Відкривши папку з назвою 1, відкривається вікно в якому розміщено 12 відеофайлів та 1 програмний файл. Відеофайли містять наступні назви, дату, час, тип та розмір, а саме: 20230503080001, файл H264, розмір 43 008 КБ; 20230504130721, файл H264, розмір 11 168 КБ; 20230504131710, файл H264, розмір 43 392 КБ; 20230504180001, файл H264, розмір 6 176 КБ; 20230504180951, файл H264, розмір 46 656 КБ; 20230506130011, файл H264, розмір 9 408 КБ; 20230507130013, файл H264, розмір 10 016 КБ; 20230509130015, файл H264, розмір 5 568 КБ; 20230510070015, файл H264, розмір 50 976 КБ; 20230510080012, файл H264, розмір 49 376 КБ; 20230510120014, файл H264, розмір 46 144 КБ; 20230510125548, файл H264, розмір 12 160 КБ; l2nascr.dll.mui, файл MUI, розмір 7 КБ. Під час огляду зазначених файлів встановлено, що вони містять відеозапис приміщення ДУ «Маріупольський СІЗО». Під час відкриття та перегляду файлів відеозапису на екрані зображено приміщення контрольно-пропускного пункту Державної установи «Маріупольський слідчий ізолятор», який розділено на три зони: зона №1: з однієї сторони вхідні металеві двері закритого типу, з іншої протилежної сторони металеві двері у вигляді решітки, через які здійснюється вхід до зони №2, зліва від вхідних дверей розташоване вікно закрите металевою решіткою; зона №2: з однієї сторони металеві двері у вигляді решітки, через які здійснюється вхід до зони №2, з іншої протилежної сторони детектор-металошукач у вигляді рамки, через яку здійснюється вхід до зони №3. Справа знаходиться металеві двері у вигляді решітки, через який здійснюється вихід до автомобільного проїзду. Зліва знаходяться металеві двері закритого типу; зона №3: з однієї сторони знаходиться детектор-металошукач у вигляді рамки, через яку здійснюється вхід до

зони №3, з іншої протилежної сторони знаходиться прохід до адміністративного приміщення (вхід видно при відкритті дверей). Справа знаходиться стіл-полиця для огляду речей. Зліва знаходяться металеві двері закритого типу. В лівому верхньому куті картинки відеозапису наявна дата та час у форматі: 2023 05 03 08:16:30. В лівому нижньому куті картинки відеозапису наявний напис «КП». Камера направлена із зони №3 через зону №2 на зону №1. Під час відкриття та перегляду файлу відеозапису 20230503080001 типу P264 розміром 43 008 КБ о 08:16:28 2023.05.03 із лівих дверей зони №2 через детектор-металошукач у зону №3 проходить особа жіночої статі у форменому камуфльованому одязі синього кольору із головним убором на голові, на ремені справа кобура із зброєю, зліва на грудній частині наявна «георгіївська стрічка» чорно-помаранчевого кольору, без наявних розпізнавальних знаків. В зоні №3 відкриває металеві двері зліва та заходить у приміщення, не закриваючи двері. О 08:20:33 2023.05.03 виходить із приміщення, закриває двері, та повертається із зони №3 у зону №2, де заходить у приміщення через двері зліва. Свідок: Поліщук В.В. вказав, що на даному відео особою чоловічої статі у цивільному одязі, а саме у футболці сірого кольору з написом «PUMA», джинси синього кольору, взуття світло-коричневого кольору, є інспектор відділу режиму і охорони Державної установи «Маріупольський слідчий ізолятор» Челбарах Леонід Георгійович, яку він знає за час проходження служби в цій установі з 2020 року. Свідок зазначив, що пам'ятає зовнішність вказаної особи та може її впізнати за зовнішніми ознаками, а саме: віком, зростом, статуєю, обличчям, взаємним розташуванням очей, носа, рота, зачіскою та кольором волосся, рухами тіла, тощо. Відкривши папку з назвою 24, відкривається вікно в якому розміщено 99 відеофайлів.

Суд враховує, що практика Європейського суду з прав людини вказує на необхідність оцінювати докази, керуючись критерієм доведення «поза розумним сумнівом». Таке доведення має впливати із сукупності ознак чи неспростовних презумпцій, достатньо вагомих, чітких і узгоджених між собою (Рішення ЄСПЛ від 14.02.2008 у справі «Кобець проти України» п. 43). Також має братися до уваги якості доказів, включаючи те, чи не ставлять обставини, за яких вони були отримані, під сумнів їхню надійність та точність (Рішення ЄСПЛ від 11.07.2013 у справі «Веренцов проти України» - п.86).

Вищевказані показання свідків: Поліщука В.В. та Савченка Б.М., кожного зокрема, та письмові докази узгоджуються між собою, не містять суперечностей, які б могли поставити під сумнів їх правдивість та достовірність.

Крім того, під час судового розгляду було досліджено характеризуючи обвинуваченого Челбараха Л.Г. відомості, а також досліджені такі документи, як: витяг з ЄРДР №62023140130000432 від 21.11.2023 року, постанову про визначення слідчих, які здійснюватимуть досудове розслідування і старшого слідчої групи від 21.11.2023 року, постанову про визначення групи прокурорів та старшого прокурора групи у кримінальному провадженні від 22.11.2023 року, постанову про доручення здійснення досудового розслідування та визначення органу прокуратури від 08.12.2023 року, постанову про визначення групи прокурорів та старшого прокурора групи у кримінальному провадженні від 11.12.2023 року, постанову про визначення слідчих, які здійснюватимуть досудове розслідування і старшого слідчої групи від 13.12.2023 року, постанову про визначення слідчих, які здійснюватимуть досудове розслідування і старшого слідчої групи від 17.01.2024 року, постанову про визначення групи прокурорів та старшого прокурора групи у кримінальному провадженні від 19.01.2024 року, постанову про об'єднання матеріалів досудових розслідувань від 19.01.2024 року, постанову про об'єднання матеріалів досудового розслідування від 19 січня 2024 року.

Відомості, встановлені у зазначених документах, не є доказами винуватості обвинуваченого Челбараха Л.Г. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст.111 КК України. Водночас, ці дані свідчать про дотримання норм чинного кримінального процесуального законодавства під час здійснення досудового розслідування

по даному кримінальному провадженню.

Також суд критично відноситься до доводів захисника Людві Л.В. з приводу того, що стороною обвинувачення порушено принцип змагальності сторін та свободи, оскільки на його думку обвинувачений Челбарах Л.Г. був позбавлений можливості на власний захист, можливості надавати показання, подавати докази, оскільки сторона обвинувачення не подала жодного доказу на підтвердження того, що Челбарах Л.Г. був ознайомлений із публікаціями про його виклики, а також не подав доказів щодо того, що Челбарасі Л.Г. відомо про кримінальне правопорушення, з огляду на таке.

Відповідно до ст. 129 Конституції України та ст. 7 КПК України основними засадами судочинства в Україні є верховенство права, законність, рівність усіх учасників судового розгляду перед законом і судом, повага до людської гідності.

Враховуючи ті обставини, що Челбарах Л.Г. обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, знає про розпочате щодо нього кримінальне провадження і протягом тривалого часу переховується від органів досудового розслідування, ухвалою суду від 06.06.2024 року постановлено рішення про здійснення спеціального судового провадження стосовно вказаного вище обвинувального акту та, відповідно, судовий розгляд проводився за відсутності обвинуваченого. У зв'язку з цим обвинувачений Челбарах Л.Г. не був допитаний судом в якості обвинуваченого по суті пред'явленого йому обвинувачення.

Відповідно до ч. 2 ст. 7 КПК України зміст та форма кримінального провадження за відсутності підозрюваного або обвинуваченого (in absentia) повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, зазначеним у частині першій цієї статті, з урахуванням особливостей, встановлених законом.

Отже, кримінальне провадження за відсутності обвинуваченого повинно відповідати, у тому числі таким загальним засадам судочинства, як законність, рівність перед законом і судом, презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини тощо (п. п. 2, 3, 10 ч. 1 ст. 7 КПК України).

Суть принципу законності відповідно до ч. 1 ст. 9 КПК України, крім іншого, полягає у тому, що під час кримінального провадження суд, прокурор та слідчий зобов'язані неухильно дотримуватися вимог Конституції України, цього Кодексу, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вимог інших актів законодавства.

Згідно з ч. 1 ст. 10 КПК України суть принципу рівності перед законом і судом полягає у тому, що не може бути привілеїв чи обмежень у процесуальних правах, передбачених цим Кодексом, за будь-якими ознаками, у тому числі за політичними переконаннями.

Зважаючи на специфіку спеціального судового провадження (ч. 3 ст. 323 КПК України), суд, зберігаючи неупередженість та безсторонність, надає особливого значення охороні прав та законних інтересів обвинуваченого як учасника кримінального провадження, яке відбувається за його відсутності, забезпеченню повного та неупередженого судового розгляду з тим, щоб до обвинуваченого була застосована належна правова процедура в контексті приписів ст. 2 КПК України з дотриманням всіх загальних засад кримінального провадження з урахуванням особливостей, встановлених виключно законом. Ці особливості вимагають від суду прискіпливої оцінки кожного поданого доказу обвинувачення, відтак поріг вимогливості до доказування у даному випадку має бути підвищений.

Обвинувачений Челбарах Л.Г. будучи обізнаним, що відносно нього розпочато кримінальне провадження та обвинувальний акт направлено до суду, у судові засідання не з'явився, незважаючи на судові повістки (оголошення), надані до газети «Урядовий кур'єр». Суд вважає, що дослідженими у суді доказами винуватість Челбараха Л.Г. у вчиненні інкримінованого йому кримінального правопорушення доведена.

Вважаючи достатньо забезпеченими під час судового розгляду процесуальні права

сторони захисту та сторони обвинувачення на надання ними доказів на підтвердження та спростування висунутого обвинувачення, суд виходить із принципів реалізації права особи на справедливий суд, яке закріплено в ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, за яким винуватість особи у вчиненні злочину має бути доведена поза розумним сумнівом.

Дане кримінальне провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) відповідає загальним засадам кримінального провадження, з урахуванням особливостей, встановлених законом. Стороною обвинувачення використані всі передбачені законом можливості для дотримання прав обвинувачених, зокрема, права на захист, на доступ до правосуддя, таємницю спілкування, невтручання у приватне життя.

Судом під час судового розгляду справи вживалися всі заходи для виклику обвинуваченого Челбараха Л.Г. до суду та повідомлення про дату і час розгляду справи для забезпечення права на захист, також судом здійснені усі передбачені законом заходи щодо дотримання прав обвинуваченого на захист та доступ до правосуддя з урахуванням встановлених законом особливостей такого провадження.

Окрім того, сам захисник Людвиг О.В. в судовому засіданні зазначив, що не мав можливості зв'язатися з обвинуваченим.

Крім того, суд критично відноситься до позиції захисника Людвиг О.В. з приводу того, відсутності суб'єктивної сторони кримінального правопорушення, відсутності умислу на вчинення кримінального правопорушення, в якому обвинувачується Челбарах Л.Г., з огляду на наступне.

Частиною 1 ст. 111 КК України визначено відповідальність за державну зраду, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, шпигунство, надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України. Частиною 2 цієї статті передбачено відповідальність за вчинення тих самих діянь в умовах воєнного стану.

З суб'єктивної сторони державна зрада характеризується прямим умислом.

Згідно з ч. 2 ст. 24 КК України прямим є умисел, якщо особа усвідомлювала суспільно небезпечний характер свого діяння (дії або бездіяльності), передбачала його суспільно небезпечні наслідки і бажала їх настання.

Тобто, варто зазначити, що у складі кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, важливе значення має добровільність (якщо особа здійснювала відповідні дії не добровільно, а під примусом (байдуже яким), склад правопорушення відсутній).

Твердження захисника щодо відсутності суб'єктивної сторони та умислу на вчинення Челбарахом Л.Г. кримінального правопорушення, повністю спростовується дослідженими під час судового розгляду, які визнані відповідно до ст. 85, 86 КПК України належними і допустимими, протоколами огляду від 11.01.2024 року, від 12.01.2024 року, від 12.01.2024 року та від 09.01.2024 року, з яких чітко слідує, що Челбарах Л.Г. в період з 01.04.2022 по 10.04.2022, діючи умисно на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, державній, економічній та інформаційній безпеці, достовірно усвідомлюючи, що військовослужбовці збройних сил російської федерації шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, з метою окупації України, маючи проросійську позицію, добровільно вчинив в умовах

воєнного стану перехід на бік ворога в період збройного конфлікту і надав представникам окупаційних військ збройних сил російської федерації та їх представникам допомогу в проведенні підривної діяльності проти України. Зокрема, Челбарах Л.Г., в період з 01.04.2022 по 10.04.2022, перебуваючи на території Державної установи «Мариупольський слідчий ізолятор» за адресою: Донецька область, м. Мариуполь, вул. Кам'янська, 52, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, що виразилось у добровільному поступленні на службу до неза-конного органу держави-агресора – Государственное бюджетное учреждение «Мариупольский следственный изолятор Государственной службы исполнения наказаний Министерства юстиции Донецкой Народной Республики». Також, Челбарах Л.Г., з першої декади квітня 2022 року, систематично відвідував та ніс службу у незаконно створеному органі держави-агресора – ГБУ «Мариупольский следственный изолятор ГСИН МЮ ДНР», при цьому носив формений одяг із розпізнавальними знаками та символікою російської федерації, вказане вище, також підтвердили свідки: Поліщук В.В. та Савченко Б.М. в ході судового розгляду.

Таким чином, розглянувши кримінальне провадження з дотриманням положень ч. 1 ст. 337 КПК України, в межах висунутого обвинувачення, суд за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, оцінивши кожний доказ, наданий стороною обвинувачення, з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів - з точки зору достатності та взаємозв'язку, вважає зазначені докази належними, допустимими, достовірними та в сукупності достатніми для ухвалення рішення про винуватість обвинуваченого Челбараха Л.Г. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Обираючи обвинуваченому Челбараху Л.Г. вид та розмір покарання, суд враховує ступінь тяжкості вчиненого ним кримінального правопорушення, обставини вчинення такого, характер діянь, форму й ступінь вини, мотив вчинення кримінального правопорушення, дані про особу обвинуваченого та обставини, які пом'якшують та обтяжують її покарання.

Відповідно до змісту ст. 50, 65 КК України покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових злочинів як засудженими, так і іншими особами. Суд, при призначенні покарання, враховує ступінь тяжкості вчиненого злочину, особу винного та обставини, що пом'якшують покарання. Особі, яка вчинила злочин, має бути призначено покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових злочинів.

Обставини, що пом'якшують покарання, відповідно до ст. 66 КК України, судом не встановлено.

Обставини, що обтяжують покарання, відповідно до ст. 67 КК України, судом не встановлено.

Таким чином, зважаючи на той факт, що обвинувачений Челбарах Л.Г., як громадянин України, вчинив умисний особливо тяжкий злочин проти основ національної безпеки України в період встановленого в Україні воєнного стану, фактично підтримуючи ідеї військово-політичного керівництва російської федерації щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до української нації та державності, а також антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території і населення та націлені на агресивну ідеологічну мотивацію і розповсюдження таких же настроїв у решти населення Донецької області та інших тимчасово окупованих територій і заперечення української державності, ураховуючи позицію прокурора, який просив призначити обвинуваченому покарання у виді позбавлення волі на строк п'ятнадцять років, з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, правоохоронних органах, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності на строк 3 (три) роки, з

конфіскацією належного на праві власності майна та позицію захисника, який просив виправдати Челбараха Л.Г. в пред'явленому обвинуваченні, тому, з урахуванням всіх обставин кримінального провадження та особи обвинуваченого, підвищену суспільну небезпечність зазначеного кримінального правопорушення, його тяжкість, відсутність пом'якшуючих та обтяжуючих покарання обставин, що визначені ст.ст. 66, 67 КК України, а також приймаючи до уваги принципи законності, справедливості, обґрунтованості та індивідуалізації покарання, вважає, що виправлення та перевиховання обвинуваченого Челбараха Л.Г. не можливе без ізоляції від суспільства та призначає йому покарання за ч. 2 ст. 111 КК України у виді позбавлення волі на певний строк, з конфіскацією усього належного йому на праві приватної власності майна.

На переконання суду, призначення обвинуваченому такого покарання буде справедливим, співрозмірним і достатнім для його виправлення, кари та запобігання вчинення нових кримінальних правопорушень як самим обвинуваченим, так і іншими особами, а також буде відповідати таким принципам Європейської конвенції з захисту прав людини і основоположних свобод як пропорційність обмеження прав людини, легітимна мета та невідворотність покарання.

Призначаючи обвинуваченому Челбараху Л.Г. додаткове покарання у виді конфіскації майна, суд враховує положення ч. 2 ст. 59 КК України, відповідно до яких конфіскація майна встановлюється за тяжкі та особливо тяжкі корисливі злочини, а також за злочини проти основ національної безпеки України та громадської безпеки незалежно від ступеня їх тяжкості і може бути призначена лише у випадках, спеціально передбачених в Особливій частині цього Кодексу, тому, зважаючи, що Челбарах Л.Г. вчинив злочин проти основ національної безпеки України і санкція ч. 2 ст. 111 КК України безальтернативно передбачає конфіскацію майна, вважає за необхідне призначення додаткового покарання у виді конфіскації усього належного Челбараху Л.Г. на праві приватної власності майна.

Крім цього, суд вважає, що Челбараху Л.Г. необхідно позбавити права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, правоохоронних органах, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності, виходячи з наступного.

Так, санкція ч. 2 ст. 111 КК України не передбачає додаткове покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, однак ч. 2 ст. 55 КК України визначено, що позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю як додаткове покарання може бути призначене й у випадках, коли воно не передбачене в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу за умови, що з урахуванням характеру кримінального правопорушення, вчиненого за посадою або у зв'язку із заняттям певною діяльністю, особи засудженого та інших обставин справи суд визнає за неможливе збереження за ним права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Отже, з огляду на положення ч. 2 ст. 55 КК України, з урахуванням характеру кримінального правопорушення, вчиненого Челбарахою Л.Г., який з 01.04.2022 по 10.04.2022 перебуваючи на території Державної установи «Маріупольський слідчий ізолятор» за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Кам'янська, 52, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, що виразилось у добровільному поступленні на службу до неза-конного органу держави-агресора – Государственное бюджетное учреждение «Мариупольский следственный изолятор Государственной службы исполнения наказаний Министерства юстиции Донецкой Народной Республики», суд визнав за неможливе збереження за ним права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, правоохоронних органах, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності.

На підставі ст. 54 КК України позбавити Челбараха Леоніда Георгійовича, спеціального звання – лейтенанта внутрішньої служби.

При цьому, з огляду на вчинення Челбарахою Л.Г. суспільно-небезпечного кримінального правопорушення у сфері злочинів проти основ Національної безпеки України, а також відсутність кількох обставин, передбачених ст. 66 КК України, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого ним кримінального правопорушення, суд, при призначенні покарання Челбараху Л.Г. не вбачає підстав для застосування положень ст. 69 КК України.

Разом з цим, підстав для застосування ст. 75 КК України до обвинуваченого Челбараха Л.Г., суд не знаходить.

Відповідно до п. 2 ч. 4 ст. 374 КПК України у резолютивній частині вироку зазначаються, у разі визнання особи винуватою, рішення щодо речових доказів і документів та спеціальної конфіскації, рішення щодо заходів забезпечення кримінального провадження.

Ухвалою слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 22.02.2024 року відносно Челбараха Леоніда Георгійовича, в порядку ч. 6 ст. 193 КПК України, обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Вирішуючи питання про запобіжний захід щодо обвинуваченого Челбараха Л.Г. суд вважає необхідним обраний обвинуваченому запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, залишити без змін до набрання вироком законної сили.

Витрати на залучення експерта у кримінальному провадженні відсутні.

Речові докази по кримінальному провадженні відсутні.

Керуючись ст.ст. 368, 370, 374 КПК України, суд, -

У Х В А Л И В :

Челбараха Леоніда Георгійовича визнати винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, призначивши покарання у виді позбавлення волі на строк 15 (п'ятнадцять) років, з конфіскацією усього належного йому на праві приватної власності майна.

Відповідно до ст. 54 КК України позбавити **Челбараха Леоніда Георгійовича**, спеціального звання – лейтенанта внутрішньої служби.

На підставі ст. 55 КК України, позбавити **Челбараха Леоніда Георгійовича**, права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, правоохоронних органах, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності на строк 3 (три) роки.

Строк відбування покарання **Челбараху Леоніду Георгійовичу**, рахувати з моменту приведення вироку до виконання, тобто з моменту фактичного затримання.

Строк відбування покарання у виді позбавлення права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, правоохоронних органах, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності **Челбараху Леоніду Георгійовичу**, обчислювати з моменту відбуття основного покарання.

Обраний в порядку ч. 6 ст. 193 КПК України відносно **Челбараха Леоніда Георгійовича** запобіжний захід у вигляді тримання під вартою – залишити без змін.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Волинського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення через Луцький міськрайонний суд Волинської області.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Копію вироку після проголошення негайно вручити захиснику обвинуваченого та прокурору.

Інформацію про ухвалений вирок, опублікувати у засобах масової інформації

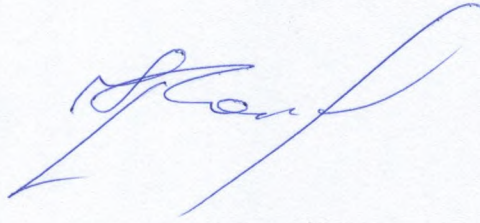
загальнодержавної сфери розповсюдження згідно з положеннями статті 297-5 КПК України та на офіційному веб-сайті суду.

Головуючий:/підпис/

Судді:/підписи/

Згідно з оригіналом:

Суддя Луцького міськрайонного суду

О.А.Калькова

